

— Ти си пиле, какво добро можешъ да ми сторишъ?

Орлицата отскубнала едно перце отъ крилата си и рекла:

— Вземи, момко, това перце. Когато ти потръбвамъ, нагрѣй го, и азъ тозчасъ ще дойда. — Пакъ тръгнала царскиятъ синъ. Миналь много земи. Влѣзълъ въ царство то на хубавицата.

Стигналь до една рѣка. Рибари били хванали златна рибка. Карапли се кой да я вземе. Царскиятъ синъ откупилъ рибката. Пустналь я въ рѣката. А рибката му рекла:

— Какво добро да ти направя?

Царскиятъ синъ ѝ отговорилъ:

— Ти си рибка. Какво добро можешъ да направишъ?

Рибката му рекла:

— Вземи, момко, една златна люсница отъ гърба ми. Когато ти потръбвамъ, нагрѣй я! Царскиятъ синъ взель една люсница отъ рибката и тръгнала по-нататъкъ.

Той вървѣлъ, вървѣлъ — най-сетне стигналь въ двореца, гдеоживѣлъ царьтъ, башата на хубавицата. Царьтъ го приель и го попиталъ:

— За какво си дошелъ въ моето царство, момко?

Царскиятъ синъ се поклонилъ и отговорилъ:

— Искамъ да се оженя за царската дъщеря, царю честити.

— Добре, — рекълъ царьтъ. — Но довечера ще ти смѣся въ една стая една торба жито, една торба

просо и една торба ръжъ. Ако за една нощъ отдѣлишъ и житото, и просото, и ръжъта, ще ти дамъ дъщеря си. Ако ли не, ще заповѣдамъ да те погубятъ.

Вечеръта царскиятъ синъ отишълъ въ стаята. Смѣсили му жито, просо и ръжъ. Като останалъ самичъкъ, нагрѣлъ крилцето на мравката. Тя дошла и попитала:

— За какво ти трѣбвамъ, царски сине?

Царскиятъ синъ отговорилъ:

— Царьтъ иска да отдѣля още тая нощъ житото отъ просото и отъ ръжъта. Ако не ги отдѣля, ще ме погуби.

— Това е лесна работа, — рекла мравката. — Сега ще доведа моите другарки и до утре всичко ще бѫде свършено.

Следъ малко надошли мравки-тѣ. Отдѣлили зърно по зърно всичко, що било размѣсено.

На сутринта царьтъ видѣлъ всичко свършено и рекълъ:

— Ти свърши, каквото ти поръчахъ. Сега ще отидешъ да доведешъ дъщеря ми. Тя е на единъ далеченъ островъ. Но по морето нѣма да плувашъ нито съ корабъ, нито съ лодка. И ще пазишъ пръстена на дъщеря ми. Ако го изгуби, тебе ще погубя.

Царскиятъ синъ нагрѣлъ перцето на орлицата. Тя пристигнала.

— За какво ти трѣбвамъ, царски сине?